

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Steineke: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse (Forbud mod Badning).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 177).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Dette Lovforslag er begrundet i de særlige Forhold og den øgede Fare for Smitte, som visse Menneskers Ophold her i Landet har afstedkommet. Lovforslaget er fremsat efter Henstilling fra Sundhedsautoriteterne, som har ment, at her var en Fare, som nødvendiggjorde Lovgivning paa dette Omraade.

Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Epidemikommissionerne til, hvis der skønnes at være Fare for Udbredelse af epidemiske Sygdomme, at forbyde Badning og Sopning under enhver Form ved vore Kyster, Søer og Vandløb. Endvidere giver Lovforslaget Indenrigsministeren Hjemmel til at bemyndige Overepidemikommissionerne til, hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor, at fastsætte passende Erstatning for Næringstab forvoldt ved et saadant Forbud.

Erstatningerne foreslaas udredet efter samme Princip som de øvrige Erstatninger, der gives for Næringstab i Henhold til den hidtil gældende Epidemilovgivning. For at Forbudet kan blive overholdt — da der jo er en stor Fare, hvis det ikke bliver overholdt og der finder Smittespredning Sted —, har man belagt Overtrædelse af dette med ret væsentlige Straffe: Bøder, Hæfte eller Fængsel i indtil 6 Maanedere.

I øvrigt skal jeg henvise til Lovforslagets Bemærkninger og til Behandlingen i Folketinget, idet jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Bender: Det foreliggende Lovforslags Fremkomst skyldes, som det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, at Sundhedsstyrelsen har henledt Indenrigsministeriets Opmærksomhed paa, at det for at forhindre Udbredelsen af Smitte blandt Befolkningen efter Styrelsens Skøn vil være nødvendigt at tilvejebringe Lovhjemmel for Nedlæggelse af Badesforbud paa saadanne Steder, hvor der paa Grund af nærliggende Kloakudløb eller af andre Grunde bestaar særlig Fare for Udbredelse af epidemiske Sygdomme ved Badning. Der har ogsaa før i Tiden været en Del Diskussion om sundhedsfarlige Badessteder, i Særdeleshed grundet paa Kloakudløb, uden at der dog saa vidt mig bekendt tidligere er fremkommet Krav om Lovhjemmel for Badesforbud. Paaviseligheden af Smitteudbredelse ad denne Vej har vistnok heller ikke været særlig let. Naar man nu fra Sundhedsautoriteternes Side har fundet det nødvendigt at anmode om en saadan Lovhjemmel, skyldes det i væsentlig Grad de særlige Forhold, der hersker i vort Land for Tiden. De mange Tusinde tyske Flygtninge, som efter frygtelige Strabadser, Lidelser og Sygdomme havnede i vort Land, betyder i og for sig en alvorlig Trusel for Smittefare ogsaa for vor Befolkning, som paa Trods af en streng Isolering af de paagældende Flygtninge ikke helt har kunnet undgaa at komme i Berøring med dem. I særlig Grad kan denne Smittefare selvfølgelig være til Stede, hvor Kloakker eller andre Afløb fra Flygtningelejrene fører ud i Sø og Strand. Det er derfor helt naturligt, at der ved Cirkulærer fra Sundhedsstyrelsen i April dette Aar til Embedslægerne blev rettet Anmodning til disse om at have Opmærksomheden henvendt paa, at Kloakudløbene kunde medføre Risiko for sundhedsfarlig Forurening af Vandet, og om, naar det fandtes betimeligt, da at udstede Advarsler mod eller fraraade Badning. Dette er ogsaa sket forskellige Steder, hvor der er opstaaet Tyfustilfælde i Flygtningelejre.

Heldigvis har der ikke i Befolkningen været nogen Stigning i Antallet af Tyfustilfælde, men de ca. 100 Personer, der har Tyfus og Paratyfus i de tyske Flygtningelejre, maner selvfølgelig til Forsigtighed. Derfor er Sundhedsstyrelsens Advarsel saavel som dette Lovforslag om Adgang til at udstede Badesforbud efter min Formening helt paa sin Plads. Ogsaa i dette Forhold gælder det gamle Ord: bedre at forebygge end at helbrede. Naar jeg har sagt dette, vil jeg imidlertid gerne tilføje som mit varme Ønske, at Adgangen til at udstede Forbud kun an-